

Fil.e.n. MƏMMƏDOVA D.
ƏSGƏROVA R.

ABDULLA ŞAIQİN «TÜRK ƏDƏBİYYATI» DƏRSLİYİ

XX əsrin Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli simalarından biri olan Abdulla Şaiq yarı� əsrən artıq yaradıcılıq yolu keçmişdir. O təkcə yazıçı, şair, nasir, dramaturq kimi yox, pedaqoq və maarif xadimi kimi də şöhrətlənmişdir.

Milli məktəblərin yaranmasında Abdulla Şaiqin əməyi əvəzsizdir. O, məktəbdə dərsliklərin azlığından narahat olurdu. Orta məktəblərdə ana dilində yazılmış dərsliklərə ehtiyac çox idi. Çar maarif idarələrinin əmrinə əsasən, həmin dövrə Azərbaycan dili müstəqil fənn hesab olunmurdu. Hətta ana dilindən dərs deyən müəllimlərin əmək haqqı başqa fənlərdən dərs deyən müəllimlərin məvacibinə nisbətən az idi. Bu da Rusiya hökumətinin milli dillərə münasibətinin çox aşağı olması ilə izah edilə bilər. Belə bir ağır şəraitdə fəaliyyət göstərən müəllimlər xalq maarifi uğrunda çalışır, yeni nəslə qayğı ilə yanaşırdılar. Amma milli dilin sıxışdırıldığı bir zamanda azərbaycan dilində dərslik yazmaq bu cəhətdən çox çətin idi.

1906-1907-ci illərdə Azərbaycan müəllimlərinin Bakıda keçirilən ilk tarixi qurultayı milli maarifçiliyimizin inkişafında əhəmiyyətli dönüş oldu. Qurultayda milli dildə dərslikler yazılıması barədə qərar qəbul edildi. Bu tarixi qərarın nəticəsi kimi Azərbaycan maarifçilərimizdən H.M.Zərdabi, N.B.Vəzirov, S.S.Axundov, C.Məmmədquluzadə, M.Ə.Sabir, Ə.Haqverdiyev, Ğ. Hacıbəyov, A.Şaiq və başqları milli dildə maraqlı dərsliklər yazmağa başladılar.

A.Şaiqin görkəmli bir pedaqoq kimi Azərbaycan məktəblərində ana dilində dərslik və proqramların çatışmazlığını aradan qaldırmaq üçün yeni dərsliklər, əlifba kitabı, qiraət müntəxəbatı, qrammatik qaydalar məcmuəsi tərtib etmişdir. Şaiq məktəbdə oxuyan azərbaycanlı uşaqların öz dillərini yaxşı bilmələri üçün ardıcıl olaraq dərsliklər hazırlayırdı. O, «Gülşəni-ədəbiyyat», «Gülzar», «Uşaq gözlüyü», «Uşaq çeşməyi», «İkinci il», «Yeni məntəxəbat», «Qiraət kitabı», «Türk ədəbiyyatı», «Qəvəidi-ədəbiyyə», «Türkçə sərf-nəhv», «Milli qiraət», «Müntəxəbat», «Ədəbiyyat dərsləri» kimi dərsliklər hazırlayıb müxtəlif illərdə nəşr etdirmişdir.

A.Şaiq yaradıcılığı boyu uşaqları unutmamış, özünün hazırladığı dərsliklər üçün onların həyatı daha dərindən dərk etməsinə köməklik edən əsərlər də yazmışdır. Onun 1912-ci ildə çap etdirdiyi «Gülzar» adlı iri

həcmli dərs kitabı uşaqlara aid bədii-tərbiyənin nümunəsidir. Bu dərslik şagirdlərin bədii estetik zövqünün aşılanmasında mühüm əhəmiyyətə malikdir.

Azərbaycan Demokratik Respublika rəhbərliyi, başda M.Ə.Rəsulzadə olmaqla məktəb və maarif məsələlərinin yenidən qurulması, milli məktəblərin genişləndirilməsi, dərslik və proqramların hazırlanması haqqında xüsusi qərar vermiş, dövlət komissiyası yaratmışdı.

1919-cu ildə ana dilində dərslik yazmaq məqsədi ilə üç komissiya (hesab, ədəbiyyat, tarix-coğrafiya) təşkil olunmuşdu. Ədəbiyyat komissiyasının üzvləri sırasında A. Şaiq də vardi. Onun yaratdığı «Türk ədəbiyyatı», «Türk çələngi», «Milli qiraət» və s. kitablar uzun müddət məktəblərdə əsas dərslik kimi istifadə olunmuşdur.

«Türk ədəbiyyatı» 1920-ci ildə (hicri 1360) Azərbaycan Xalq Maarif Komissarlığının nəşriyyatı tərəfindən Birinci hökumət mətbəəsində çap olunmuşdur. Burada oxuyuruq: «Kitab ikinci dərəcəli məktəblərin birinci və ikinci siniflərinə məxsus dərslikdir. Qiyməti qızıl pul ilədir». Şaiqin bu dərsliyi əvvəlki dərsliklərindən mükəmməlliyi və əhatə dairəsinə görə fərqlənir. «Gülzar» dərsliyində Şərq, türk, rus və Avropa klassiklərinin həyatını, tərcüməyi-halını və onların əsərlərindən nümunələr vermişdir. Burada isə Azərbaycan və türk ədəbiyyatına dair bioqrafik oçerklər öz mükəmməlliyi ilə diqqəti cəlb edir. Avropa ədəbiyyatından nümunələr nisbətən azdır. A.Şaiq burada M.F.Axundovu, M.Ə.Sabir, R.Tofiqi, T.Fikrəti, Məhəmməd Əmin bəyi gəncliyə ətraflı tanıtmağa xüsusi çalışmışdır. Dərsliyi hazırlayarkən onun yüksək pedaqoji peşəkarlığı özünü göstərir. «Gülzar»-da mətnlər əhatə dairəsinə görə hissələrə bölünür: təbiətə dair, tarixə dair, şairlərimizin tərcüməyi-halı, «Türk ədəbiyyatı»nda isə mövzular, yazıçılar və şairlər haqqında materiallar xronoloji ardıcılıqla verilmişdir. Onların əsərləri nümunə üçün təqdim edilir.

Şairin pedaqoji ustalığı və uşaq psixologiyasını dərindən bilməsinin nəticəsi «Türk ədəbiyyatı»nda daha çox nəzəri cəlb edir. Müəllif burada mövzunun daha dərindən mənimsənilməsi üçün şagirdlərə keçilən dərsi «təhlil etmək» bacarığını da aşılıyır. Təhlildə əsərin janrı, bəhri müəyyən edilir. Plan və qayə də şagirdə mövzunun tam mənimsənilməsi üçün köməkçi vasitədir. Burada əsərin mahiyyəti, sənətkarın yaradıcılıq prosesi izah edilir. Şagirdlər dərsi keçərkən əsəri elə sinifdə təhlil və təkrar edərək öyrənirlər. Bu cür göstərişlərlə metodik vasitələr Şaiqin özünəməxsus məsləhətləridir. Şaiq mövzuları daha dərindən mənimsətmək üçün kitabı xüsusi planla tərtib etmişdir. Məktəblilərin yaş səviyyəsini nəzərə alaraq mətnləri bu cür planlı və ardıcıl şəkildə düzülüyü və şagirdlərin dərsi qavramasında köməkdir. Şagird mətni oxuduqdan sonra dərsə aid qurulan planı oxuyur, keçilən dərs onun beynində canlanır, yadaşında həkk olunur. Plandan sonra verilən qayə də şagirdin biliyinin möhkəmlənməsinə kömək

göstərir. Metodik cəhətdən düzgün hazırlanmış dərslikdə müəllif üz məqsədinə tam nail olmuşdur. Çünkü bu cür dərsliyi oxuyan hər bir şagird mövzunu sinifdəcə qavrayır və onu asanlıqla izah edə bilir.

A. Şaiqin tərbiyəçi müəllim kimi dərsliyə daxil etdiyi mövzular da şagirdlərin dünyagörüşünün artmasına, onların bilik səviyyəsinin genişlənməsinə təkan verir. Dərslikdə mövzular uşaqların bədii-estetik zövqlərinin inkişafında, dünyagörüşünün genişlənməsində öz köməyini göstərir.

Şaiq yazıçı və şairlərin tərcüməyi-hali və əsərlərindən verilən nümunələri orijinalda olduğu kimi kitaba daxil etmişdir. Azərbaycan və Türkiyəli yazıçı və şairlərin əsərlərinin dilinə toxunulmamışdır. Dərsliyə daxil edilmiş mövzunun altından müəllifin adı yazılmışdır. Bundan başqa mövzular və müəlliflər haqqında yazarkən onun müəllifi və materialın götürüldüyü mənbə də göstərilmişdir.

«Türk ədəbiyyatı»nda verilən mövzular öz rəngarəngiliyi ilə seçilir. Burada yazıçı, şair və alim, onun həyatı və fəlaiyyəti haqqında əsərlərdən seçmələr çox maraqlı və cəlbedicidir. Dərslikdə Mirzə Fətəli Axundov, Hacı Seyid Əzim Şirvani, Həzrət Bari, Mirzə Ələkbər Sabir, Məhəmməd Əmin bəy, Ziya Göyalp, Əhməd Hikmət, Rza Tofiq, Əli Cənab, M.Rəcaizadə, Hüseyn Cavid, Xalid Ziza, Tofiq Fikrət, Şəbəhəddin bəy və başqalarının əsərlərindən seçmələr maraq doğurur. Kitabın əvvəlində otuz səhifəyə qədər müxtəlif müəlliflərin yazdığı əsərlər verilmişdir. Sonra yazıçılar və şairlər haqqında məlumatlar verilir. Kitabda bioqrafik oçerklər üstünlük təşkil edir. Bunların çoxu Azərbaycan və türk klassiklərindəndir. Burada ayrıseçkilik hiss olunmur, türkiyəli və azərbaycanlı yazıçı və şairlər eyni ardıcılıqla düzülür. Əvvəlcə Məhəmməd Əmin bəyin «Noisale milli»dən götürülmüş tərcüməyi-hali verilmişdir. Sonra şairin «Tanrıya», «Anadolu», «Yaşamaq qovğası», «Nənni» şerləri təqdim edilir. Nümunələrin sonunda mətndəki çətin anlaşılan sözlərin lüğəti də verilir. Müvzunun mənimsənilməsi üçün plan qurulur. Məsələn, «Anadolu» serindən nümunəyə baxaq:

Plan:

- 1.Hadisənin vaqe olduğu zaman, şəxslər: qadının təsviri
- 2.Şəxslər arasında müsahibə
- 3.Şairin qadın haqqında mülahizələri: a) ocağına, övladına sədaqət və eşq verən qadındır, ərkəklərin qızılara yapdıqları fənalıqlar və qadınların sürdüyü həyat
- 4.Vətən düşüncəsi: a) əski xatirələr; b) vətənin fəlakətləri; c) vətən övladının vəzifəsi

Qayə

Hərb əskərə bir fəlakətdir ki, ananı oğulsuz, gəlinləri kocasız buraxıb bin dürlü səfalətə sürüklədiyi kibi, vətən də o dəmir pəncəsinin

işgəncələrindən qurtulmaz, o dəxi pozğunluqla, viran olmağa yüz qoyar. İsto o zaman hər vətəndaşın vəzifəsi vətənə və fəlakətlərə yardım etməkdir.

Bu ənənə başqa türk və Azərbaycan klassiklərinin nümunə verilən hər bir sonra davam edir.

Hacı Seyid Əzim Şirvaninin tərcümeyi-hali və «Nazimə məktub», «Xan və Dehqan», «Səlamət və nədamət», «Musiqi haqqında», «Həzrət Bari haqqında», «Riyakar vaizlər», M.Ə.Sabirin tərcümeyi-hali və «Oxutmuram əl çəkin», «Kim nə deyər», «Əkinçi», «Cocuq», «Nə yazım» və s. şerləri verilmiş və bir qayda olaraq lügət, plan, təhlil, qayə də qurulmuşdur. Dərslikdə M.Ə.Sabire iyirmi səhifə ayrılmışdır. Burada Sabirin anadan olduğu yer, yaşadığı Şamaxı mühiti, kiçik ikən şer yazmaq həvəsi, atası öldükdən sonra şairin Xorasan, Nişapur, Səmərqənd, Buxara şəhərlərində olması barədə qısa və aydın məlumat verilmişdir. Sabirə olan məhəbbəti A.Şaiq burada bildirmiş, onun şerlərini gözəl, millətimizin ruhunu və hüsnünü oxşayan əsərlər hesab edərək, şairin ölümünə çox təəssəfflənmişdir.

Dərsliyə M.Ə.Sabirin şagirdlərin yaş səviyyəsinə uyğun olan «Oxutmuram, əl çəkin», «Qaç, at basdı», «Əkinçi», «Ədəbiyyat» və s. əsərləri daxil edilmişdir. Burada verilən M.F.Axundovun tərcümeyi-hali şagirdlərin səviyyəsinə uyğundur. «Aldanmış kəvəkib» povestindən bir parça da yaxşı seçilmişdir. Əsər «Aldanmış yıldızlar» adı ilə «Türk yurdu» götürülmüşdür. A.Şaiq öncə Axundovun baş komediyası haqqında qısa məlumat verir. «Hacı Qara», «Mərdi xəsis» komediyasının hər bir məclisinin qısa məzmunu uşaqların başa düşəcəyi dildədir. Surətləri hərtərəfli təhlil etmək üçün şagirdlərə əyani köməkdir. Şaiq M.F.Axundovu tek dramaturq kimi deyil, həm də şair kimi tanıdır və onun Q.Zakirə, X.Natəvana yazdığı mənzum məktubunu nəzərə çatdırır. Burada Şaiq Axundovla bərabər, Azərbaycanın görkəmlı şairləri Q.Zakiri və X.Natəvanı da tanıdır.

M.F.Axundov haqqında verilən materialların ədəbiyyatşunas alim F.Köçərlinin «Azərbaycan ədəbiyyatı tarixi» kitabından götürüldüyü də bildirilir. Dərslikdə M.F.Axundova 25 səhifə həsr edilmişdir.

Ziya Göyalpın şəxsiyyəti barədə heç bir məlumat verilmədən birbaşa onun «Dəli Domrul», «Ev kadını», «Əxlaq», «Səciyyə», «Sənət», «Zəfif» şerləri təqdim edilir.

Əhməd Hikmət bəyin, Rza Tofiqin, Hüseyn Cavidin, M.Ricaizadənin, Hüseyn Cahidin, Xalid Zıyanın, Şəhabəddin bəyin tərcüməi-hali və əsərlərindən nümunələr də dərsliyin maraqlı bölmələrindəndir. Burada Əhməd Hikmət bəyin İstanbulda doğulması, 7 yaşında atasını itirməsi, ibtidai təhsilini Rəşdiyyə və Soltaniyyə məktəblərində almasından söz açılır. Buradan bilinir ki, Əhməd Hikmət bəy Soltaniyyə məktəbində lisan müəllimi olmuşdur. Elmin islahına və lisanın

sadələşməsinə çalışın gənc türk şairidir. Kitabda gedən Əhməd Hikmətin «Dünya yaradılarkən», «Vətən», «Padşahın yalnız nəqşələrmi», «Altun ordu», «Naciyyə xala», «Bir damla qan» və başqa əsərləri tərcümeyi-halı hissəsinə uyğundur.

Rza Tofiqin qısa tərcümeyi-halını A.Şaiq belə başlayır: «Sevgili filosofumuz Rza Tofiq bəy...» Rza Tofiq haqqındaki bilgilərindən sonra onun şerlərindən nümunələr verilir. Burada türk dünyasının görkəmli şairi Tofiq Fikrətə həsr edilmiş «Tofiq Fikrətin ruhuna» şeri diqqəti cəlb edir. Ədirnədə, İstanbulda yaşayan Rza Tofiq bəy Soltaniyyə məktəbində oxumuşdur. O, filosofluğu ilə bərabər şairliyi də məşhur olmuşdur. Əruz və həcəz vəznində gözəl şerlər yazmışdır. Dərslikdə «Səyahət», «Xərab məbudlar», «Tofiq Fikrətin nəcib ruhuna», «İzsiz gecələr», «Balaban dağları», «Xoca Həsən dayı», «Soqaq fənəri» və s. şerlərini vermişdir.

A.Şaiq Rza Tofiqin tələbəsi və dostu Hüseyin Cavid haqqında danişarkən onun təhsil aldığı İstanbul mühitindən bəhs edir, Rza Tofiqin ona olan təsirini də xatırladır. H.Cavid İstanbulda tarix, ədəbiyyat, fəlsəfə haqqında dərslərini də Rza Tofiqdən almışdır. Sonralar Naxçıvan, Tiflis, Gəncə və Bakı şəhərində türk dili müəllimi olmuşdur.

Türk yazıçısı Hüseyin Cavidin tərcümeyi-halında onun Yunanistanda doğulması, uşaqlığının Rusiyada keçməsi, İstanbulda əyani təhsilini bitirərək mülkiyyət məktəbinə girib 12,13 yaşında şəhadətnamə alması barədəki yazılar da faktlara əsaslanır. Buradan onun Xalid Ziya, Cənab Şəhabəddin bəy və Tofiq Fikrət bəy ilə birgə fəaliyyət göstərdiyi, «Ədəbiyyati-cədidə» ədəbiyyəsinin şiddetli mübarizlərindən olduğu da bilinir. Dərslikdə Hüseyin Cavid kiçik hekayələr ustası kimi təqdim edilir və onun «Əzik palamud», «Qayıqçı» hekayələri dərsliyə daxil edilir.

Görkəmli türk şairi Tofiq Fikrətin isə kitabda yalnız «Xəstə cocuq», «Ramazan sədəqəsi», «Bir əyyaşın qarşısında», «Balıqçılar», «Sərxoş», «Həmşərim üçün», «Hüsnün əzəsi» və s. şerləri diqqəti cəlb edir. Bu şerlər kitabın 30 səhifəsini tutur.

Dərslikdə Şaiq Azərbaycan və Türkiyə ədəbiyyatı klassikləri haqqında elmi-bioqrafik məlumat verməklə onların təbliği məqsədini güdürdü və bu sahədə çox qiymətli iş görmüşdür. Kitab A.Şaiqin əvvəlki dərsliklərinə nisbətən sanballı, metodiki baxımdan ən mükəmməlidir.

A. Şaiqin hazırladığı dərsliklər, onun bədii əsərləri kimi gənclərin tərbiyə və təhsilinə, dünyagörüşünün genişlənməsinə vaxtında çox kömək etmişdir. Dərslik 1920-ci ildə çap olunmasına baxmayaraq indi də öz müasirliyini qoruyub saxlayır. Kitab yalnız məktəblilər üçün deyil, klassiklərimizi öyrənən ədbiyyatşunaslara da gərək ola bilər. Kitabın yenidən çapı, yeni nəslə çatdırılması bu baxımdan da xeyirxah bir iş olardı. Məktəblilər üçün tədris vəsaiti, sinifdən kənar küməkçi bir ədəbiyyat kimi çox əhəmiyyətlidir.

РЕЗЮМЕ

К.ФИЛ.Н.МАМЕДОВА Д.
АСКЕРОВА Р.

УЧЕБНИК «ТЮРКСКАЯ ЛИТЕРАТУРА» АБДУЛЛА ШАИГА

А.Шаиг был виднейшим представителем XX века Азербайджанской литературы. Как писатель, поэт, драматург он славился так и педагогической деятельности.

Программы учебно-методические пособия по литературе и родному языку составленные А.Шаигом и по сей день имеет огромное учебно-воспитательное значение. В данной статье рассматриваются некоторые вопросы педагогической деятельности А.Шаига, как автора многих учебных пособий по разному языку и литературе.

RESUME

Doctor MAMMADOVA D.
ASGEROVA R.

THE TEXTBOOK «THE TURKISH LITERATURE» OF ABDULLA SHAIG

A.Shaig was the most prominent representative of Azerbaijan literature of the XX century. As a writer, poet and playwright, he was also famous for his pedagogical activity.

The programs of educational and methodical manuals on literature and native language composed by A.Shaig have the enormous educational teaching value up to now.

In this article some problems of pedagogical activity of A.Shaig, as the author of a number of educational manuals on native language and literature are examined.